

Sygnatura akt VI Ka 228/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **17 maja 2019** r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach, Wydział VI Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący SSO Kazimierz Cieślikowski

Sędziowie SO Grażyna Tokarczyk (spr.)

SO Marcin Schoenborn

Protokolant Natalia Skalik-Paś

przy udziale Beaty Pańczyk-Wujec - Prokuratora Prokuratury Rejonowej G. w G.

po rozpoznaniu w dniu 17 maja 2019 r.

sprawy **A. N.**, syna E. i B.

ur. (...) w B.

skazanego w przedmiocie wydania wyroku łącznego

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 31 grudnia 2018 r. sygnatura akt III K 766/18

na mocy art. 437 kpk, art. 438 kpk, art. 624§1 kpk

1. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

- w punkcie 1 obniża wymiar orzeczonej wobec skazanego kary do 5 (pięciu) lat i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności,

- na mocy art. 577 kpk na poczet wymierzonej w punkcie 5 kary łącznej grzywny zalicza skazanemu uiszczone 300 (trzysta) stawek dziennych grzywny orzeczonej w sprawie Sądu Rejonowego w Strzelcach Opolskich, sygn. akt II K 180/04;

2. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

3. zwalnia skazanego od ponoszenia wydatków postępowania odwoławczego obciążając nimi Skarb Państwa.

Sygn. akt VI Ka 228/19

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Gliwicach rozpoznał sprawę w przedmiocie wydania wyroku łącznego wobec A. N. skazanego prawomocnymi wyrokami:

I. Sądu Rejonowego w Strzelcach Opolskich z dnia 4 października 2004 r., sygn. akt II K 180/04, zmienionym wyrokiem Sądu Okręgowego w Opolu z dnia 13 września 2005 r., sygn. akt VII Ka 1334/04 za:

a) przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. popełnione w dniu 28 lutego 2004 r. na karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wymiarze 300 stawek dziennych po 20 złotych każda stawka,

b) przestępstwo z art. 263 § 2 k.k. popełnione w dniu 28 lutego 2004 r. na karę 1 roku pozbawienia wolności;

c) przestępstwo z art. 244 k.k. popełnione w dniu 28 lutego 2004 r. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności, w/w kary jednostkowe pozbawienia wolności połączone

i wymierzono skazanemu karę łączną 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, na poczet której zaliczono skazanemu okres jego rzeczywistego pozbawienia wolności

w sprawie w dniach od dnia 28.02.2004r. do dnia 29.09.2004r., skazany karę pozbawienia wolności wykonał w całości;

II. Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 29 kwietnia 2008 r., sygn. akt III K 247/07 zmienionym wyrokiem Sądu Okręgowego w Gliwicach z dnia 18 maja 2009 r., sygn. akt VI Ka 1059/08 za przestępstwo z art. 244 k.k. popełnione w dniu 20 kwietnia 2005 roku na karę 1 roku pozbawienia wolności; skazany karę pozbawienia wolności wykonał w całości;

III. Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 12 lutego 2013 r., sygn. akt IX K 1366/10, utrzymanym w mocy wyrokiem Sądu Okręgowego w Gliwicach z dnia 22 stycznia 2014 r., sygn. akt VI Ka 1023/13 za:

a) przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. i art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i art. 64 § 1 k.k. popełnione w nocy z 15 na 16 sierpnia 2001 na karę 2 lat

i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wymiarze 70 stawek dziennych po 30 złotych każda stawka,

b) przestępstwo z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. popełnione w dniu

6 października 2001 roku na karę 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wymiarze 30 stawek dziennych po 30 złotych każda stawka,

c) za przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. popełnione w dniu 2 kwietnia 2002 roku na karę 2 lat pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wymiarze 40 stawek dziennych po 30 złotych każda stawka,

d) za przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. popełnione w nocy z 24 na 25 listopada 2002 roku na karę 2 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wymiarze 40 stawek dziennych po 30 złotych każda stawka,

e) ciąg przestępstw z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. popełniony od nocy z 17 na 18 czerwca 2003 roku do dnia 31 grudnia 2003 roku na karę 3 lat pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wymiarze 60 stawek po 30 złotych każda stawka,

f) ciąg przestępstw z art. 279 § 1 k.k. i art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. w zw.

z art. 91 § 1 k.k. popełnionych od nocy z 18 na 19 października 2004 roku do nocy

z 8 na 9 kwietnia 2005 roku na karę 5 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wymiarze 120 stawek po 30 złotych każda stawka; w/w jednostkowe kary połączone i wymierzono skazanemu karę łączną 7 lat i

10 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę łączną grzywny w wymiarze 220 stawek dziennych po 30 złotych każda stawka; skazany odbywa aktualnie karę łączną pozbawienia wolności od

22 stycznia 2014 r. do 16 listopada 2021 r., skazany nie wykonał kary łącznej grzywny;

IV. wyrokiem Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 2 lipca 2013 r., sygn. akt IX K 1290/12, utrzymanym w mocy wyrokiem Sądu Okręgowego w Gliwicach z dnia 22 stycznia 2014 r., sygn. akt VI Ka 1017/13 za:

a) przestępstwo z art. 209 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. popełnione w okresie od sierpnia 2003 roku do 27 lutego 2004 r. i od 30 września 2004 r. do 19 kwietnia 2005 roku na karę 7 miesięcy pozbawienia wolności;

b) przestępstwo z art. 209 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. popełnione w okresie od 19 listopada 2008 roku do 3 lipca 2009 r. i od 28 listopada 2009 r. do 29 listopada 2010 roku na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności, w/w jednostkowe kary połączono

i wymierzono skazanemu karę łączną 1 roku pozbawienia wolności; skazany będzie odbywał karę łączną pozbawienia wolności w okresie od 16 listopada 2022 r. do

6 marca 2023 r.

Wyrokiem łącznym z dnia z 31 grudnia 2018 roku sygn. akt III K 766/18 Sąd Rejonowy w Gliwicach orzekł, że:

1. na podstawie art. 91 § 2 k.k. w brzmieniu obowiązującym przed 1 lipca 2015 r. łączy orzeczone wobec skazanego:

- jednostkowe kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokiem Sądu Rejonowego w Strzelcach Opolskich z dnia 4 października 2004 r., sygn. akt II K 180/04, opisane w pkt I ppkt a), b), c) części wstępnej wyroku,

- jednostkowe kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokiem Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 12 lutego 2013 r., sygn. akt IX K 1366/10, opisane w pkt. III ppkt a), b), c), d), e) części wstępnej wyroku i wymierza skazanemu A. N. karę łączną 6 (sześć) lat pozbawienia wolności;

2. na podstawie art. 577 k.p.k. zalicza skazanemu A. N. na poczet orzeczonej w pkt 1 wyroku kary łącznej pozbawienia wolności okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie o sygn. akt II K 180/04 od dnia 28.02.2004r. do dnia 29.09.2004r., od dnia 25.11.2005r. do dnia 05.01.2006r. oraz od dnia 20.01.2006r. do dnia 07.11.2008r., oraz część kary łącznej pozbawienia wolności dotychczas odbytej w sprawie IX K 1366/10 w okresie od 22 stycznia 2014 r. do 20 lipca 2016 r. i uznaje karę łączną pozbawienia wolności za wykonaną w całości;

3. na podstawie art. 91 § 2 k.k. w brzmieniu obowiązującym przed 1 lipca 2015 r. łączy orzeczone wobec skazanego:

- jednostkową karę pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 29 kwietnia 2008 r., sygn. akt III K 247/07, opisaną w punkcie II części wstępnej wyroku,

- jednostkową karę pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 12 lutego 2013 r., sygn. akt IX K 1366/10 opisaną w pkt III ppkt f) części wstępnej wyroku,

- jednostkową karę pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 2 lipca 2013 r., sygn. akt IX K 1290/12 opisaną w pkt IV ppkt a) części wstępnej wyroku i wymierza skazanemu A. N. karę łączną 6 (sześć) lat pozbawienia wolności;

4. na podstawie art. 577 k.p.k. zalicza skazanemu A. N. na poczet orzeczonej w pkt 3 wyroku kary łącznej pozbawienia wolności okres kary odbytej w sprawie o sygn. akt III K 247/07 od 20 kwietnia 2005 r. do 25 listopada 2005 r. oraz od 4 lipca 2009 r. do 27 listopada 2009 r., oraz okres odbytej części kary łącznej pozbawienia wolności orzeczonej w sprawie o sygn. akt IX K 1366/10 od dnia 20 lipca 2016 r. do dnia 31 grudnia 2018 r.;

5. na podstawie art. 91 § 2 k.k. w brzmieniu obowiązującym przed 1 lipca 2015 r. łączy orzeczone wobec skazanego:

- jednostkową karę grzywny orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego w Strzelcach Opolskich z dnia 4 października 2004 r., sygn. akt II K 180/04 opisaną w pkt I ppkt a) części wstępnej wyroku,

- jednostkowe kary grzywny orzeczone wyrokiem Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 12 lutego 2013 r., sygn. akt IX K 1366/10 opisane w pkt III ppkt a), b), c), d), e) części wstępnej wyroku i wymierza skazanemu A. N. karę łączną grzywny w wymiarze 400 (czterysta) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na równoważną kwocie 20 (dwadzieścia) złotych;

6. na podstawie art. 572 k.p.k. umarza postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego w zakresie jednostkowej kary pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 2 lipca 2013 r., sygn. akt IX K 1290/12, opisanej w pkt IV ppkt b) części wstępnej wyroku oraz jednostkowej kary grzywny orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 12 marca 2013 r., sygn. akt IX K 1366/10, opisanej w pkt III ppkt f) części wstępnej wyroku, wobec braku warunków do wydania wyroku łącznego w tym zakresie;

7. na podstawie art. 576 § 1 k.p.k. ustala, że w zakresie nieobjętym wyrokiem łącznym poszczególne wyroki podlegają odrębnemu wykonaniu;

8. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia skazanego od kosztów postępowania w sprawie o wydanie wyroku łącznego w całości, obciążając nimi Skarb Państwa.

Obrońca skazanego zaskarżyła wyrok w części orzeczenia o karze zarzucając obrazę przepisów postępowania mającą istotny wpływ na treść wyroku art. 569 § 1 kpk w zw. z art. 85 kpk, przez przekroczenie granic uznania przy wymiarze kary łącznej pozbawienia wolności pomimo okoliczności podmiotowych dotyczących sprawcy, które przemawiały za zastosowaniem wobec niego zasady pełnej absorpcji, pozostawienie do odrębnego rozpoznania pkt b wyroku Sądu Rejonowego

w Gliwicach z dnia 2 lipca 2013 r. sygn. akt IX K 1290/12 podczas, gdy wyrok ten uległ zatarciu, kara wymierzona była karą warunkowo zawieszoną co w konsekwencji spowoduje wydłużenie wobec oskarżonego odbywania kary o 10 miesięcy, błąd

w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, który miał wpływ na treść tego orzeczenia polegający na nieprawidłowym ustaleniu, że dotychczasowa postawa skazanego i względy prewencyjne nie przemawiają za zastosowaniem przy ustalaniu wymiaru kary zasady absorpcji, rażąca niewspółmierność kary.

Obrońca wniosła o zmianę wyroku w zaskarżonej części i wydanie wyroku łącznego z zastosowaniem zasady pełnej absorpcji, tj. wymierzenie w pkt

1 wyroku kary łącznej 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, w pkt 3 kary 5 lat

i 6 miesięcy pozbawienia wolności, umorzenie postępowania w zakresie wykonania kary pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 2 lipca 2013 r. sygn. IX K 1290/12 ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Apelacja obrońcy skazanego doprowadziła do zmiany zaskarżonego wyroku, choć ogólnikowy to skuteczny okazał się drugi z postawionych zarzutów

i jedynie w odniesieniu do pierwszej z orzeczonych kar łącznych pozbawienia wolności.

Sąd Rejonowy przeprowadził w niniejszej sprawie pełne postępowanie

w zakresie koniecznym dla prawidłowego orzekania, trafnie rozpoznał skazania, które należało poddać badaniu, zastosował trafnie stan prawny, o czym w sposób wyczerpujący i zasługujący na akceptację wypowiedział się w pisemnych motywach zaskarżonego wyroku, co czyni zbędnym powtarzanie wywodów zaakceptowanych w pełni przez Sąd odwoławczy.

W pierwszej kolejności zauważalnym jest, iż apelacja w niniejszej sprawie jest niemal jednobrzmiąca, jak w sprawie VI Ka 253/19, która dotyczyła innej strony i innej sytuacji.

Po wtóre o skrajnej nieznanym przez obrońcę akt sprawy a tym samym sytuacji skazanego przekonuje zarzut, wedle którego w sprawie sygn. IX K 1290/12 orzeczona została wobec A. N. kara pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania. Jest to oczywistą nieprawdą i skazany tę okoliczność

z pewnością pamięta, gdyż apelacja wywiedziona od tego wyroku rozpoznawana przez Sąd Okręgowy była w tym samym dniu co apelacja w sprawie sygn. IX K 1366/10

i w obu tych sprawach wyroki Sąd odwoławczy ogłaszał tego samego dnia, a to

22 stycznia 2014 r, od którego skazany obecnie nieprzerwanie odbywa karę pozbawienia wolności orzeczoną w drugiej z wymienionych spraw. Owszem doszło do zatarcia skazań, ale ze spraw sygn. III K 692/02 oraz III K 169/11, na co Sąd orzekający zwrócił uwagę w końcowym fragmencie uzasadnienia zaskarżonego obecnie orzeczenia. Dodać jeszcze trzeba, że ze sprawy sygn. IX K 1290/12 skazany odbywać powinien karę łączną 1 roku pozbawienia wolności, nie zaś, jak pisze obrońca 10 miesięcy. Kara 1 roku była karą łączną, za pierwsze z osądzonych wówczas przestępstw wymierzona była kara 7 miesięcy pozbawienia wolności i tę Sąd połączył w drugim ze zbiegów w punkcie 3 zaskarżonego wyroku, ponieważ zaś drugie z przestępstw nie pozostawało w zbiegu realnym z żadnym innym, popełnione zostało po wydaniu wyroku w sprawie sygn. III K 247/07, to druga z kar podlegać musi odrębnemu wykonaniu.

Dlatego zarzut drugi apelacji a zarazem drugi z wniosków tego środka odwoławczego nie mógł zostać uwzględniony.

Odnosząc się do pierwszego z zarzutów, jego rozwinięcie

w uzasadnieniu apelacji z odwołaniem do treści art. 53 kk, jest nieporozumieniem. Nie budzi wątpliwości, że w procesie orzekania kary łącznej nie podlegają badaniu

i ocenie: stopień winy i społecznej szkodliwości zachowań skazanego, za które orzeczone zostały kary jednostkowe, te okoliczności, jak i wówczas istniejące wymogi prewencyjne, miały na uwadze Sądy orzekające w sprawach jednostkowych.

Rozważenia wymagały dwa ostatnie zarzuty apelacji, a zatem ocena, czy Sąd I instancji dokonał trafnych ustaleń w zakresie okoliczności nie tylko podmiotowo- przedmiotowych, które rzutowały na bliższą lub dalszą więź pomiędzy przestępstwami pozostającymi w dwóch ustalonych prawidłowo zbiegach realnych, ale i względów prewencyjnych, ze szczególnym uwzględnieniem celów wychowawczych, jakie kara winna realizować w trakcie jej wykonania oraz czy wyprowadził z tego prawidłowe wnioski.

Nie może budzić wątpliwości, że w wypadku A. N., jego droga życiowa i karalność prezentują się negatywnie, bowiem pierwszy

z rozpatrywanych zbiegów realnych przestępstw stanowią czyny popełnione po odbywaniu kary pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Wojewódzkiego

w Katowicach jeszcze w 1996 r., a co więcej część z nich popełniona została

w warunkach art. 64 § 1 kk. Po wyroku Sądu Rejonowego w Strzelcach Opolskich

w badanej obecnie sprawie II K 180/04, skazany dopuszczał się dalszych przestępstw, które stanowią drugi ze zbiegów realnych wyznaczony skazaniem w sprawie

III K 247/07, by po tym wyroku dopuścić się czynu z art. 209 § 1 kk osądzonego, jako drugi w sprawie IX K 1290/12.

Z kolei, jeżeli chodzi o względy prewencyjne, te z zakresu indywidualnego oddziaływania kary związane z jej wykonaniem na przestrzeni pięcioletniej izolacji więziennej jawią się pozytywnie.

Jak ustalił to Sąd I instancji A. N. karę pozbawienia wolności odbywa od

22 stycznia 2014 r, był wielokrotnie nagradzany regulaminowo, dwukrotnie ukarany dyscyplinarnie, ale jak podkreślono za przewinienia bardzo małej wagi, karę odbywa w systemie programowego oddziaływania i dobrze wywiązuje się z powierzonych mu zadań. W uzyskanej przez Sąd orzekający opinii podkreślono, że postępy skazanego w procesie resocjalizacji oceniane są jako pozytywne z tendencją do dalszych pozytywnych zmian. Na etapie postępowania odwoławczego ustalono, że skazany jest zatrudniony nieodpłatnie na terenie Zakładu Karnego w dziale

kwatremistrzowskim, obowiązki wykonuje sumiennie i z dużym zaangażowaniem, został też dwukrotnie nagrodzony regulaminowo za wykonane prace nieodpłatnie.

O ile poddanie się rygorom odbywania kary i realizacja określonych zadań przez skazanego nie może sama w sobie być postrzegana jako walor, lecz jako normalny obowiązek osadzonego, to w wypadku A. N. przywołane okoliczności w powiązaniu z deklarowanym krytycznym stosunkiem do popełnionych przestępstw oraz silną więzią rodzinną, w sposób istotny przemawiają za wysnutiem ostrożnej, ale pozytywnej prognozy nie tylko penitencjarnej, lecz również społeczno- kryminologicznej. Wydaje się bowiem, że uwzględniając sumę dotychczasowych izolacji więziennych skazany miał możliwość krytycznej oceny swego wcześniejszego trybu życia w perspektywie nie tylko wykonania kary lecz i związanego z tym odosobnienia i oderwania od życia rodzinnego i społecznego.

Oczywistym jest, że wyrok łączny służy racjonalizacji wykonywania kary, niemniej nie rozumianej jako łagodzenie, lecz jako takie ukształtowanie wymiaru, które pozwoli na realizację jej celów, również wychowawczych, przy tym nie może w sobie nieść cech darowania kary, czy też zastępować instrumentów prawa wykonawczego. Równocześnie jednak kara łączna orzekana w wyroku łącznym stanowić ma swego rodzaju podsumowanie działalności przestępczej skazanego, ale

i jego postawy po popełnieniu przestępstw oraz w realizacji względów szczególnoprewencyjnych wskazanie pozytywnego celu i perspektywy powrotu do społeczeństwa, przy równoczesnym przestrzeżeniu przed dalszym naruszaniem porządku prawnego, z czym związana jest nieuchronność kary, wielokrotnie powodującej wieloletnią eliminację z życia społecznego i rodzinnego.

Taki cel wynika z wprowadzonego art. 85a kk, wedle którego orzekając karę łączną, sąd bierze pod uwagę przede wszystkim cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Wprawdzie przepis ten wprost nie znajduje zastosowania względem skazanego o tyle, że zastosowana została ustawa w brzmieniu sprzed jego wprowadzenia, niemniej wolą ustawodawcy wprowadzono do ustawy powyższą zasadę, już uprzednio wypracowaną przez doktrynę i orzecznictwo, jako mająca znaczenie w procesie wymiaru kary łącznej.

Nawiązując do życzenia apelującej, podkreśla się w orzecznictwie, że użycie w art. 85a kk zwrotu „przede wszystkim” wskazuje, że aktualne pozostają także tzw. szczególne dyrektywy wymiaru kary łącznej, nakazujące uwzględnianie związku przedmiotowo-podmiotowego pomiędzy poszczególnymi czynami, za które wymierzono kary podlegające łączeniu, natomiast stosowanie zasady pełnej absorpcji lub pełnej kumulacji wskazane jest tylko w wyjątkowych przypadkach, uzasadnionych istnieniem takiego ścisłego związku lub jego zupełnym brakiem (wyrok SA w Katowicach z dnia 25 stycznia 2018 r., sygn. II AKa 575/17, LEX nr 2480855). Uprzednio również wielokrotnie wskazywano, że zastosowanie absorpcji może mieć miejsce w sytuacjach szczególnych. Sąd odwoławczy podziela to stanowisko,

w szczególności chodzi o tego rodzaju okoliczności, gdy istnieje istotna dysproporcja przy wymiarze kar jednostkowych, czy też tego rodzaju, że waga naruszeń prawa pozwala ocenić, iż charakter jednego ze skazań jest na tyle dominującym, że inne pozostają niejako w jego cieniu. Z taką sytuacją w wypadku A. N.

z pewnością nie mamy do czynienia, dlatego Sąd I instancji trafnie też nie stosując zasady kumulacji, prawidłowo ocenił, że należało orzec kary łączne z uwzględnieniem zasady absorpcji.

Badając drugi ze zbiegów realnych, gdzie Sąd I instancji poddał ocenie zachowanie skazanego w zakresie zachowań podjętych na przestrzeni roku i ośmiu miesięcy, na co składało się 12 przestępstw, a orzekał w granicach od 5 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności do 6 lat i 11 miesięcy, ocenić trzeba, że prawidłowo uwzględnił okoliczności rzutujące na wymiar kary łącznej. W wymiarze kary orzeczonej przez Sąd I instancji znajdują swe odzwierciedlenie, również okoliczności pozytywne z okresu odbywania kary pozbawienia wolności. Dlatego kara łączna zbliżona dolnej do granicy nie może uchodzić za nieuwzględniającą należycie okoliczności podmiotowo- przedmiotowych, zwłaszcza, wobec odmiennych przedmiotów ochrony przestępstw osadzonych w trzech sprawach, w których wymierzone

zostały kary podlegające łączeniu. Nie budzi też wątpliwości, że kara ta prawidłowo oddziaływać będzie na poczucie sprawiedliwości społecznej.

Odnosząc się do pierwszego ze zbiegów, gdzie różnice w przedmiocie ochrony dotyczą skazania w sprawie II K 180/04, ale z drugiej strony chodzi o czyny popełnione tego samego dnia, z czego jeden jest tożsamy rodzajowo z kolejnymi, za które wymierzone zostały kary jednostkowe w sprawie IX K 1366/10, a działalność przestępczą skazany realizował w okresie dwóch i pół roku, zastosowana zasada asperacji i to w wysokości odbiegającej od dolnej granicy jest w pełni uzasadniona. Sąd orzekający kształtując wymiar kary za ten zbieg wydaje się, że nie w pełni uwzględnił jednak cele wychowawcze kary w świetle zachowania sprawcy po przystąpieniu do odbywania kary pozbawienia wolności. W wypadku obu kar w tej mierze się nie wypowiadając, niemniej dokonując prawidłowych ustaleń, o ile Sąd w wypadku drugiego zbiegu uwzględnił okoliczności pozytywnie wpływające na ocenę sylwetki skazanego, to w zakresie kształtowania kary łącznej pozbawienia wolności za pierwszy ze zbiegów, wydaje się, że okoliczności tych nie docenił. Przytoczone wcześniej informacje, również te dotyczące stabilizacji rodzinnej skazanego, więzi z najbliższymi, wskazują, że uzasadnionym jest prognozowanie, iż w wypadku odbycia kary pozbawienia wolności, której zakończenie skazany będzie miał w mniej odległej perspektywie, pamiętając o groźbie surowej kary, jaka może być orzeczona w razie popełnienia kolejnych przestępstw, A. N. przestrzegal będzie porządku prawnego, a obniżona do 5 lat i 2 miesięcy kara pozbawienia wolności, spełni też swe zadania w zakresie jej społecznego oddziaływania.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy zmienił zaskarżony wyrok w punkcie 1 i obniżył wymiar orzeczonej wobec skazanego kary do 5 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności.

W karach łącznych grzywny Sąd odwoławczy nie doszukał się tego rodzaju mankamentów, które nakazywałyby orzekanie poza granicami wywiedzionej apelacji i podniesionych zarzutów, jedynie dostrzegając konieczność zaliczenia na mocy art. 577 kpk na poczet wymierzonej w punkcie 5 kary łącznej grzywny uiszczone 300 stawek dziennych grzywny orzeczonej w sprawie Sądu Rejonowego w Strzelcach Opolskich, sygn. akt II K 180/04.

W pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymano w mocy, na zasadach słuszności zwalniając skazanego od ponoszenia wydatków postępowania odwoławczego obciążając nimi Skarb Państwa.